

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

HÍRLEVÉL

2010. március XIII. évf. 1. sz. A Kaszap István Alapítvány negyedéves ingyenes kiadványa

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!” **K. I.**

A tartalomból:

- Húsvéti gondolatok 1. old.
Tampu-Ababei József írása
- **Az Alapítvány rendezvényeiről**
Levél a zárandokútról /folyt./ 2. old.
Jótekonysági bál 2-3. old.
- **Hít és erkölcs rovat**
A házasság által stabilizált család 4. old.
Újházy Lóránt írása
- **Kulturális rovat** 6-7. old.
- **Alapítványi hírek** 8. old.

láztatása; a családi kapcsolatok ápolása, a munkahelyi elvárásoknak való megfelelés, stb. Pedig csak egy a fontos: a lelkünk üdvössége!

A Szentírásban azt olvassuk, hogy akik Isten jelenléte ráeszméltek, megváltozott az értékrendjük és az életük: Ábrahám ismeretlen helyre költözött családjával, Mózes visszatért Egyiptomba, ahonnan menekülnie kellett a fáraó haragjától; a halászok és vámosok ott hagyták munkahelyüket és családjukat, az élvezetek tárgyából a Szentlélek templomává tették testüket, stb. Az Isten atyai megnyilatkozása nekem is ugyanazt üzeni: értem minden áldozatra kész, hogy Ő hozzá visszatérjek és új emberré legyek.

Vajon mi hiányzik belőlem ahhoz, hogy ezt a hírt másoknak is elmondjam...?

*Tampu-Ababei József
plébános*



Húsvéti gondolatok



A betlehemi pásztorok még azon az éjjel útra keltek. Elhíresztelték, amit az Úr angyala hírül adott nekik, és amiről ők is meggyőződtek.

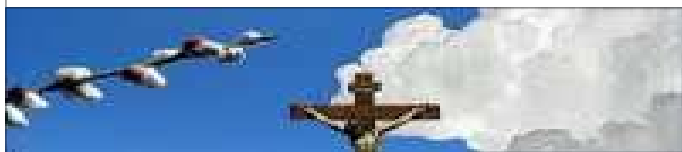
Az emmauszi tanítványok, miután „megnyílt a szemük”, még abban az órában útra keltek Jeruzsálembé, hogy megosszák tapasztalatukat, amit a feltámadt Jézussal való találkozásuk során éltek meg.

A köztes események megismerői is, akikről az Evangéliumban olvashatunk, hasonló módon reagáltak: még az eseti titoktartás kötelezettsége ellenére is, azonnal hírül vitték mindazt, amit láttak és hallottak.

Hétköznapijainkban mi is ugyanezt tesszük, amikor valamilyen rendkívüli hírnek a birtokosai vagyunk: szeretjük megosztani azt valakivel.

Húsvét kapcsán érdemes elgondolkodnunk azon, hogy mit adunk/adunk mi tovább Isten megismert titkai-ból?

Annyi mindennel foglalkozunk és törődünk életünk folyamán: a párválasztás és az otthon biztonságának a megteremtése, a gyermekek táplálása, nevelése és isko-



Feltámadott

Mert az Istent lehet üldözőbe venni,

de nem lehet eltörölni.

Lehet ellene harcolni,

de nem lehet legyőzni.

Lehet őt gyűlölni,

de nem lehet végleg megölni.

Lehet hatalmát semmibe venni,

emiatt nem fog elgyöngülni.

Lehet létezését tagadni,

de emiatt nem fog megsemmisülni.

Lehet sírba temetni,

de bár sírjára követ hengerítenek,

az Isten feltámadását

nem lehet megakadályozni.

/Ismeretlen szerző/

Az Alapítvány rendezvényeiről

Levél a kétnapos zarándokútról

/folytatás/

Kassai zarándoklatunk tanulsága

Drága barátnőm! Már alig vártam, hogy folytathassam csodálatos zarándok utunk történetét! Sok nehézség akadályozott ebben, de Isten segítségével már túljutottam rajtuk. Így most örömmel idézhetem fel utunk végcélját, Kassát, ahol örök életemre maradandó lelki élményeket éltem át.

Kezdeti benyomások: szép város! Tiszta, gondozott. Ettől valamiképpen otthonos érzésem támadt. Váratlan nehézség: alig találtunk parkolóhelyet. Aznap kezdődött ugyanis Kassán a nemzetközi futóverseny. De leleményes gépkocsivezetők úgy félóra elteltével, távol a központtól, mégis csak talált egyetlen helyet.

Elsősorban a világszép Kassai Dómba és két másik szép templomba igyekeztünk. Laza, ötös csoportokban, sétáló tempóban. Így menet közben is sok érdekességet láttunk. Közülük a fő „ attrakció”: a monumentális színházépület előtti tágas téren a hatalmas szökőkút.

Számtalan sugárból egyszerre lövellt fel magasba a víz-sugár, majd lehanyatlott és újra felszállt. Olyan volt, mint ha valami különleges vízballetet látnánk. Szinte fellelkesítő, majd idegnyugtató, pihentető hatást váltott ki az ütemes, folyamatos vízhullámmás, és hangjának kellemes suhogása, surrogása... Néhányan le is heveredtek a teret övező sétapadokra. Én csak álltam sokáig megbűvölten, le nem vettem a szemem a sok felívelő és lehanyatló vízsugár-özönről. Ennek köszönhetem, hogy elsőként vettem észre a széles, hosszú szivárványt a vízugarak között, amikor kisütött a Nap!



Elindultunk a templomok irányába a széles főút melletti járdán elvegyültünk a futóknak szurkolók között, akik a több sorban igyekvő futókat szüntelen buzdítással, tapssal kísérték. Közben láttunk belülről is néhány szép épületet, a színházat például, de az igazi élmény a három templom volt. Magyar nyelvű szentmisét, szentbeszédet hallhattunk. Az első lelki élmény számomra a szentbeszédben hangzott el. Arról beszélt az atya, hogy a szeretet kinyilvánításának legkisebb jele is gyógyítóan hat mindenkire. Ezt számtalanszor tapasztaltam „utcai misszióm” során, amely abból áll, hogy őszintén és igazi, belülről fakadó szeretetből rámosolygok úgynevezett „vadiidegenekre”, különösen, ha az arcukon szomorúságot, vagy letörtséget látok. Elsősorban idősebb asszonyokat szólítok meg – bármilyen ürüggyel. Még soha senki sem vette ezt az „ismerkedést” rossz néven. Sőt, ha együtt szálltunk le a buszról, és kezét fogtunk, e szavakkal búcsúztak: „Örülök, hogy találkoztunk!”.

Az elhangzott szentbeszéd, mintha csak nekem szólt volna! Megerősítést kaptam a további „szeretet misszióhoz”!

A másik templomban arra figyeltem fel, hogy számtalan kis márványtáblát helyeztek el Szent Tádé szobrának lábai előtt. A meghallgatott imákért, hálaból hozták a hívek. Rajtuk egyetlen szó: „Köszönöm”. Szlovák és magyar nyelven is. Íme, egy közös pont, egy közös szent, aki által meg-



erősödhet a szlovák-magyar barátság. A Kassai Dóm! Sokáig néma ámulattal csodáltam az oltárt. Ilyen lélekemelően szépet, ilyen mély áhitatot keltő remekművet még sohasem láttam! Ezután hirtelen a szívembe markolt a fájdalom. Kassa magyar város. Erről az egész szörnyűséges országcsonkítás is felémlett. Miért mérte ránk ezt az Úr? – ez a kérdés dübörgött fel bennem. És választ kaptam. Mint mindig, ha mély figyelemmel, teljes lélekkel kérdezek Tőle valamit. Nehezen tudom szavakba önteni a választ. Hiszen nem is szavakkal történt. Egy ráérzésnek, belső felismerésnek nevezném azt, hogy nem Isten mérte ránk ezt a csapást, mi okoztuk magunknak. Mivel? Az ötödik parancsolat folyamatos megszegésével! A háborúkkal! A tömeggyilkosságok következményeit „megengedte” az Isten. Hiszen szabad akaratot adott. És a Tízparancsolat mellé tanítást is arról, hogyan lehetünk ezzel az ajándékba kapott szabad akaratunkkal Isten gyermekei. Hogyan maradhatunk meg szeretetében, védelmében. Bár sose felejtettük volna el, bár ezentúl gyakran gondolnánk rá, hogy megpróbáljuk teljesíteni azt a számunkra, úgy tűnik, legnehezebb isteni kérést: Legyetek mindnyájan egy! Megrendült szívvel hallgattam ezeket a belső hangokat, gondolatokat. Drága barátnőm! Ennek a kassai zarándoklatnak számomra nincs vége. Még sok mindent szeretnék erről írni neked. De csak legközelebb.

Vágó Mária



II. Rákóczi Ferenc sírjának megkoszorúzása a Kassai dómban



Jótekonysági bál

Január 30. Szakadatlan hóesés. Hiába lett volna a gondos szervezés, a sok egyeztetés? Vajon hányan nem tudnak útra kelni, hogy velünk legyenek ezen az ünnepi eseményen? Hiszen most ünnepibb, meghittebb együttlétet terveztünk, mivel Alapítványunk idén húsz éves, és tizedik éve kerül sor a Kaszap István Emlékérem- és Oklevél átadására, amellyel segítőinknek, támogatóinknak köszönjük meg fáradozásukat, önzetlen munkájukat. Aztán jönnek a hírek, hogy egyik fellépő táncegyüttes sem tud eljönni, valamint megbetegedett a világhírű cimbalomművész, a Magyar Kultúra Lovagja, *Herencsár Viktória*, és ugyanezen okból hiányozni fog a bál „háziasszonya”, a kitűnő dalénekes, Palójtay-Érsek Ágnes is. Mi jöhet még? Persze, ha azt vesszük, ennyi is épp elég! Aztán szép lassan mégis megtelt a Vigyázó Sándor Művelődési Ház nagyterme, alig akadt egy-két üres hely.

A konferanszié szerepét *Gaál József* kurátortársunk vállalta magára, és mondhatjuk parádésan megoldotta feladatát. A két hiányzó művésznőt pedig leányaik *Horváth Anita* hegedűművész és *Érsek Lilla* brácsaművész helyettesítették. A duett előadásában a *Sevillai borbély* részlet különleges élményt jelentett. A két fiatal produkciója már csak azért is minden elismerést megérdemelt, mert aznap délután gyakorolták össze először a darabokat, és este már úgy játszottak, mintha mindig is együtt zenéltek volna. A *Palojtay* család kitett magáért ezen az estén, mivel a fellépők között köszönhetjük *Palojtay Béla* előadót is, akinek élvezetes előadásmódját és humorát csak csodálni lehetett. A műsorvezető legkönnyebb/vagy legnehezebb feladata saját fia, *Gaál Csaba* operaénekes felkonferálása volt, aki La Mancha lovagja, és Bizet: Carmenjéből a torreádor dalával meghódította a közönség szívét. *Blazsek Olivér*, a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium 9/3. osztályos tanulója Karinthy Frigyes vidám elbeszélését adta elő, amely az énektanulás „rejtelmibe” próbálta beavatni a hallgatóságot. *Kiss László* dalénekes (a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium 10/4. osztályos tanulója) produkciójának mindenki örült, hiszen más rendezvényünkön is - lelki nap - nagy sikert aratott már saját gitárkísérettel előadott dalaival. A műsort *Riz Levente* - aki egyben a bál fővédnöke is volt - és *barátai* zenekar zárta, jó hangulatot teremtve ezzel a további mulatsághoz. Ezúttal akusztikusabb, vagy más szóval báli hangulatra feldolgozva hallhattunk tőlük pár számot. A műsor végén került sor a Kaszap István Emlékérem- és Oklevél átadására, amelyet idén *Martonosiné Orosz Márta*, a Vigyázó Sándor Művelődési Ház nyugdíj-



ba vonuló igazgatónöje, valamint a Kerítésrendszerek Kft. két vezetője, a nagycsaládos *Tóth Zoltán* és felesége vehetett át *Riz Levente* polgármestertől. A díjazottak laudációját *Csorba*

Béla, a KDNP helyi elnöke, önkormányzati képviselő, és egyben alapító tartotta. A most tizedik éve átadásra kerülő Emlékérem *Oláh Szilveszter*, kerületünkben élő szobrászművész alkotása. Ezzel, és az oklevéllel célunk, hogy nyomtatékosabbá tegyük hálánkat mindazoknak, akik önzetlenül, céljainkat magukévá téve segítik az Alapítvány munkáját. Eddig huszonketten részesültek



ebben az elismerésben. A meghívottak között rajtuk kívül természetesen az alapítók közül többen is körünkben ünnepeltek. *Tompa Attiláné*, az Alapítvány elnöke foglalta össze röviden az alapítástól eltelt időszakot. A tizenhat alapító céljait követve mindig is fontosnak tartottuk az ifjúság keresztény nevelésének támogatását, csatlakoztunk az egyházak, cserkészek mozgalmához, a rászoruló emberek segítségét pedig mindig is kiemelt feladatunknak tekintettük, nemcsak anyagi, hanem lelki szempontból is. Az évek során lehetőségeink szerint legfeljebb az arányok változtak. Az elnök asszony nagy szeretettel és tisztelettel emlékezett meg *Gál Ferenc* korábbi elnökünkről, áldozatos munkájáról, hiszen neki köszönhető az alapítvány léte, és ő vitte szinte a vállán minden nehézség és betegsége ellenére egészen két évvel ezelőtti haláláig. Az elnök asszony családi ünnepnek nevezte ezt az estét, hiszen akik itt vannak, felül-emelkedve saját gondjaikon készek másokon segíteni, másokért tenni. A díjazottak között az első *Kovács Irma* sajnos nem tudott körünkben lenni saját betegsége, illetve férje ápolása miatt, de levelet küldött maga helyett, amit *Tompa Attiláné* fel is olvasott. *Irma* Bécsben él, és neki köszönhető, hogy a bécsi Karitásztól gyűjtött ruhákat megkapjuk. Egy nagyon szép hasonlatot írt le az alapítvánnyal kapcsolatban: „Egy kis porszem elindul a tenger mélyéről, és a hullámok sodrása közepette sok kis porszem csatlakozik hozzá, amíg eljutnak egy félig nyitott kagylóhoz, amiben aztán ki is kötnek. Majd még több porszem sodródik hozzájuk, és az évek során a hullámok hatására, amik mindig mozgásban tartják őket, egy gyönyörű igazgyönggyé válnak. Az első porszem elenyészett, ez volt jó barátunk: *Gál Ferenc*. Őt követve csatlakoztak még újabb porszemek, és egy szép láncolatot alkottak, akik közé magamat is sorolom. Az igazgyöngy pedig a Kaszap István Alapítvány. Ti pedig nem engedtétek, hogy a láncszem szétessen vagy megszakadjon, és így ez az igazgyöngy ma este még szebben ragyog.”



Az est hátralévő részében már a felhőtlen szórakozásé volt a főszerep. Ehhez hozzájárult egy remek vacsora, ami előtt *Udvardy Tamás* atyával imádkoztunk, majd elmondott egy történetet: Amikor lapátolta aznap a havat a templom előtt, odament hozzá egy férfi, és azt mondta, hogy hajlandó tízezer forintot adni neki, ha megmondja: Hol van az Isten? *Tamás atya* erre azt válaszolta, hogy ő pedig ad az illetőnek húszezer forintot, ha megmondja, hogy hol nincs? A talp alá valót idén is a fáradhatatlan és színvonalasan zenélő Clips Band szolgáltatta, egészen hajnalig. Tombola sorsolásra is sor került, melyet tánc és kötetlen beszélgetés követett.

Torba Zsuzsanna



Hit és erkölcs rovat

A HÁZASSÁG ÁLTAL STABILIZÁLT CSALÁD



IA JEL C. FOLYÓIRATBAN MEGJELENT CIKK ÉS A SZENT PÁL TEMPLOMBAN ELMONDOTT SZENTBESZÉD RÖVIDÍTETT VÁLTOZATA/

XVI. Benedek pápa, követve nagy elődjének II. János Pál pápának útját, megnyilatkozásaiban kiemelt helyet szentel a házasság és a család intézményének. Az újabb figyelemfelhívást az a tendencia tette indokolttá, miszerint a civil jogalkotó szervek a különféle együttélési formákat az állam által biztosított jogok tekintetében a családhoz és a házassághoz közelítik. A Szentatya szándéka, hogy megértesse, ezek az együttélési formák nem válhatnak a házasság alternatívájává, és nem tartoznak az életállapot szabad megválasztásának keretei közé. Az élettársi viszony, a „próbaházasság”, vagy az azonos nemű személyek közötti álházasság nem az életállapot szabad megválasztáshoz tartozik, hanem egy álszabadság kifejeződése, ami idegen az ember lényegétől és az Egyház tanításától.

Az Egyház felfogásában és jogrendjében a házasság a legnagyobb stabilitással rendelkezik, amivel egy jogintézmény rendelkezhet: felbonthatatlan. Sem külső hatalom, sem a felek belső megegyezésükkel nem bonthatják fel a megkötött és elhált házasságot. Az együttélési formák állam által létrehozott új jogi intézménye a végleges kötelékről való lemondás jogi megpecsételése. Az ember eredendően, természeténél fogva törekszik a biztonságra. A jogalkotó minden olyan lépése, amivel fellazítja a házasság jogintézményét, mint felbonthatatlan köteleket, más, kevésbé stabil együttélési formák jogilag előnyös helyzetbe juttatásával a biztonságra törekvő emberi természet ellen van. Csak a stabil állapot képes igazi biztonságot és ez által boldogságot biztosítani a személy számára. A házasság felbonthatatlanságának megélése továbbá lehetőséget ad az örök élet földi megtapasztalására is, hiszen az szintén nem egy ideiglenes, hanem egy örök állapot.

Két keresztény érvényes házasságára nem tekinthetünk pusztán, mint jogintézményre, ami az állam által meghatározott jogok és kötelesek sokszor változó lehetőségeivel bír, hanem szentség, amiben megjelenik Krisztus és az Egyház természetfeletti kapcsolata. A szentségi karakter természetfeletti erővel erősíti meg a házasság lényegi tulajdonságait, az egységet és a felbonthatatlanságot. Krisztus a házasságot és nem a más jellegű együttélési formákat emelte szentségi rangra.

Az újonnan támogatott együttélési formák nemcsak a kötelek stabilitását, felbonthatatlanságát, hanem a nemek közötti különbséget is relativizálják, hiszen ezek az állam által is elismert együttélési formák nemcsak egy férfi és egy nő között, hanem egynemű párok között is létrejöhetnek. Az Egy-

ház sohasem az embert ítéli el ilyen esetekben, sőt, ahogy a Katolikus Egyház Katekizmusa is kimondja, „homoszexuális cselekedetek belső természetük szerint rendetlenek. Ellentétesek a természetes törvénnyel. A nemi aktusból kizárják az élet továbbadását”. A homoszexuális személlyel, mint minden emberrel azonban „tisztelettel, együttérzéssel kell bánni. Kerülni kell velük kapcsolatban az igazságtalan megkülönböztetés minden jelét”. Azonban az ilyen jellegű kapcsolatok házassággal egyenlő elismerése a család és a házasság intézményével szemben lenne igazságtalan megkülönböztetés, hiszen az ilyen jellegű együttélések sohasem tudják azt adni a társadalomnak, amit a házasság, ami egy férfinak és egy nőnek az életszövetsége. Értelemszerűen, ezek az együttélések nem is kaphatják meg azokat a jogokat, amelyek egy férfi és egy nő házasságának intézményét megilletik anélkül, hogy súlyos igazságtalanságot ne követnének el a családdal és a házassággal, sőt magával a társadalommal szemben.

Az államnak nem állhat érdekében olyan együttélési formákat előnyös jogi helyzetbe hozni, amelyek nem képesek a saját létének alapjait adó személyek teljes emberi, érzelmi nevelésének megadására. Pusztán pragmatikus szempontból is kiindulva, minden államnak a házasság és a család megerősítésén és előnyös jogi helyzetbe juttatásán kellene dolgoznia, és nem helyezhet más együttélési formákat a házassággal egyenlő jogi elbírálás alá. Ha megszűnik az a védelem és érzelmi kötődés, amit csak a házasság által stabilizált család tud biztosítani, a személy is kiszolgáltatottabbá válik az élet minden területén (politika, gazdaság, egyes csoportok érdekei). A jogalkotó sohasem rendelheti alá a személy és a család méltóságát politikai, gazdasági vagy hatalmi érdekeket képviselő csoportoknak, legyenek ezek bármennyire ellenállhatatlannak tűnők.

Az Egyház gondolkodásában a nevelés elválaszthatatlan a családtól és a házasságtól. Mikor az Egyház gyakran felszólal a házasság által stabilizált család, mint a nevelés elsődleges helyének védelmében, nem egy elméletet ismételget. Az elmúlt évek tapasztalata (a „válások” számának megnövekedése, a gyermekek nagyszámú pszichés megbetegedése, a drog és alkohol függés a fiatalok körében, az oktatási rendszerek nehézségei a gyermekek nevelésében) megmutatta, hogy a veszély, ami a gyermekek egészséges nevelését fenyegeti nagyon is reális, és helyénvaló a Szentszék újabb és újabb figyelmeztetése, amivel a házasság által stabilizált családot védi.

Azok a katolikusok, akik családban élnek, sokat tesznek azzal, ha az Egyház tanítása szerint élik házasságukat és családi életüket, hiszen ez az Egyház missziójának egy különleges módja.

Külön meg kell említeni azokat a katolikusokat, akik aktívan részt vesznek a törvényhozásban és a politikai életben. A Hittani Kongregáció 2002-ben kiadott dokumentuma többek között azt a kérdést is érinti, hogy mi a katolikus politi-



kusok feladata, ha olyan törvényjavaslatokkal találják magukat szembe, ami egyértelműen veszélyezteti a család és a házasság méltóságát. Mivel a katolikus hitnek és morálnak az élet minden dimenziójában meg kell jelennie, logikátlan lenne, ha ezeknek a katolikusoknak a politikai szerepvállalása szétválna a hétköznapi életükben vallott elvektől. Így nemcsak, hogy szavazatukkal nem támogathatják az olyan törvényjavaslatokat, amik ellentétesek azokról az elvektől, amiket a Katolikus Egyház a családról és a házasságról vall, hanem mindent meg kell tenniük, hogy ne szülessenek meg ezek a törvények, ha pedig már megszülettek és életbe léptek, azon kell dolgozniuk, hogy visszavonásra kerüljenek.

Újházy Lóránd dr.
káplán



Élménybeszámoló az Olajág Keresztény Művészeti Társaság kiállításáról

Február 26-án volt a megnyitója az Olajág Művészeti Társaság által rendezett „Kortárs képző- és iparművészeti kiállítás”-nak a Jezsuita Rend Horánszky utcai Párbeszéd Házában.

A rendezők: *Oláh Szilveszter* és *Balla Katalin*. Ötvenhárom művészeti alkotás – festmények, grafikák, kispasztikák, szöttesek és varrott textil képek formájában – jeleníti meg a „Kegyelem” címmel létrehozott bemutató anyagát. A kiállító művészek között találkoztunk régi ismerősökkel, mint *Oláh Szilveszter*, *Balla Katalin*, *Oláh Boglárka*



és *Zsámbokréty Dóra* műveivel. *Oláh Szilveszter* művész úrral Alapítványunk kapcsolata több, mint 10 évre nyúlik vissza, miután a Kaszap István emlékérem – melyet már 22 kitüntetett támogatóink, segítők mondhat magáénak – az ő alkotása. Az emlékérem méltán elfoglalt volna egy helyet a kiállításon.

2009 októberében a miskolci Jezsuita Gimnáziumban voltak megtekinthetők az alkotások. E kiállítást követően pedig márciusban Pozsonyban lesz a vándorkiállítás záró eseménye.

A kiállítást *Vértesaljai László* SJ méltatta, aki *Saint-Cyran* abbé vezérgondolatát elmélkedte át, miszerint:

„Semmi sem aláz olyan mélyre,
És semmi sem emel olyan magasra,
Mint a kegyelem.”

Tompa Attiláné
a Kaszap István Alapítvány elnöke



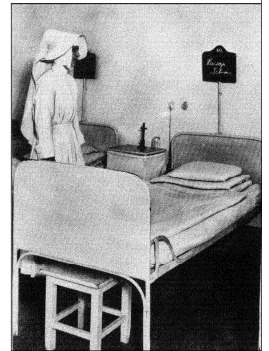
Oláh Szilveszter:
Szent Antal megkísértése

Erőforrás a kereszt

Kaszap Istvánnak volt ereje és hozzá hite, hogy beteg édesanyjának levélben megírja: „A fájdalmakban gondolj az Úr Jézus fájdalmaira, a legkegyetlenebb szenvedéseket vállalta, mert szeret minket”.

Önmagát Pista sarkallta: „Tanuld meg, hogy a keresztet nem egy óráig kell viselni, hanem egy egész életen át”. „Az Eucharisztia után a feszület legyen a legnagyobb erőforrásod..., mert az igazi keresztény élet... a keresztthorozás...”

Kijutott belőle neki, ám nem hátrált meg, hiszen mindig ment-ment előre. Alighogy beköltözött a Manrézába, attól kezdve betegségek szüntelen sora tört rá. Egyre közeledett halálának órája. Annyi volt már a novicius-képzésben mulasztott napjainak száma, hogy továbbmaradása a Manrézában a rendi szabályok szerint lehetetlenné vált. A római rendközpont tudtával engedélyt kapott, hogy felépüléséig szülővárosában, szüleinél tartózkodhassék. Kórház és gégemetszés várt rá. Tele volt vigasztalással: „...ne sírjatok, mennyei születésnap ez...” Szülővárosába utaztak hozzá a fővárosból novicius társai, hogy koporsóját vihessék.



„Szentek, az Úrnak énekeljete, és szent nevének hála-ének!” (Zsolt 29,5)

Simon Gy. Ferenc



„Ha tökéletes akarsz lenni, járj mindig Isten jelenlétében. Mindenben és mindenki-ben Őt lásd.”

„Légy tökéletes! Krisztus egyenesen parancsolólag mondja. Hogyan? Mindennapi munkáddal.”

Kulturális rovat

Reviczky Gyula: Húsvét

Fakadnak már a virágok,
Kiderül az ég,
És a föld most készül ülni
Drága ünnepét.
Szíveinkben, mint a földön,
Ma öröm legyen,
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen!

Aki tudja, mint töré fel
Sírját a dicső;
Aki látja, hogy a földön
Minden újra nő:
Gondoljon feltámadásra,
Mely örök leszen...
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen



Karinthy Frigyes:

Barabbás

A harmadik nap alkonyán pedig kilépett a bolt keskeny kapuján, és csendesen megindult az úton. Két oldalt füstölögtek a romok. Lent a kiszáradt árok fenekén találta az elsőt azok közül, akik Pilátus háza előtt kiáltozták Barabbás nevét.

Elfeketült nyelvvel vonított a vörös felhők felé. Megállt előtte, és így szólt:

- Itt vagyok!

Az pedig felnézett rá, és zokogni kezdett.

- Rabbi, rabbi! - zokogott.

És a mester szelíden folytatta.

- Ne sírj! Állj fel és jöjj velem! Mert visszamegyek Jeruzsálembe, Pilátus háza elé és új törvényt kérek magamra és reátok, akik Barabbást választottátok, s akikkel ezt mívelte Barabbás.

A nyomorult pedig feltápáskodott és az ő öltönyét megragadta.

- Mester! - kiáltott elfulladva és könnyek között - ó mester, jövök! Mondd meg, hogy mentsem meg magam! Mondd meg, mit tegyek! Mondd meg, mit mondjak!

- Semmit, mondta ő szelíden - csak azt, amit három nap előtt kellett volna mondanod, mikor Pilátus megállt a tornácon és megkérdezett titeket: „Kit engedjek el hát közülük, Barabbást, a gyilkost, vagy a názáretit?”

- Ó, én bolond! - kiáltott a nyomorult fejét öklével verve, - ó, én bolond, aki Barabbást kiáltottam! Barabbást, aki ide juttott!

- Jól van - folytatta szelíden a mester - most jöjj hát velem Pilátus háza elé, ne törődj semmivel, ne figyelj semmire, csak rám, és amikor én intek neked, kiáltsd egész szívedből és egész tüdődből: „A názáretit!”; mintha azt kiáltanád:

„Az életemet!”

Az pedig követte őt. És találnak útközben egy másik nyavalyást, akinek Barabbás elvette házát, feleségét, gyermekét és szemeit kiszúratta. És ő homlokon érinté csendesen kezével és így szólt:

- Én vagyok az. Jöjj velem Jeruzsálembe, és amikor én kezemmel érintelek, kiáltsad: „A názáretit!”; mintha azt kiáltanád: „A házamat! A gyermekemet! A szemem világát!”

Az pedig felzokogott és követte őt.

És találtak még másikat is, kinek lábai és kezei kötéllel voltak összekötve és nyakára hurkolva, őt magát pedig arccal lefelé bűzhödt mocsárba nyomta le Barabbás, tetvek és csúszómászók közé. Odament hozzá, és megoldotta kötelékeit, és így szólt:

- Ismerlek téged. Te költő voltál, aki a lélek rajongó repülését hirdetted: Jöjj velem, és amikor intek, kiáltsad: „A názáretit!”; mintha ezt kiáltanád: „A szabadságot! A léleknek és a gondolatnak a szabadságát!” Az pedig megcsókolta az ő saruját és csak a szemével könnyögött, mert a szája még tele volt sárral.

És így mentek tovább, és egyre több béna és sánta és nyomorult bélpoklos csatlakozott hozzájuk, akiket Barabbás tönkretett. És mindegyik külön-külön zokogva verte mellét és könnyögött neki, hogy intsen majd, ha kiáltani kell: „A názáretit!”; mintha azt kiáltanák: „Békesség, békesség! Békesség e földön!”

Estére pedig megérkeztek Jeruzsálembe, Pilátus háza elé.

Pilátus a tornácon ült és estebédjét költötte Barabbással, a gyilkossal. Kövéren és fénylő arccal ültek ott, nehéz borokat ittak, és drága ételeket ettek arany edények fenekéről: skarlátpiros palástjuk messze világított. A názáreti pedig, élén a sokaságnak, mely követte őt, a tornác elé járult és

felemelvén átszegezett kezeit, szelíden szólni kezdett:

- A pászkák ünnepe nem múlt még el, Pilátus! Törvény és szokás, hogy húsvétkor egyikét az elítélteknek elbocsátod,

úgy, ahogy a nép kívánja. A nép Barabbást kívánta, engem megfeszítettek - de vissza kellett térnem halottaimból, mert láttam, a nép nem tudta, mit cselekszik. E sokaság mögöttem megismerte Barabbást és most új törvényt akar. Kérdezd meg őket újból, amint a törvényeinkben meg vagyon írva. Pilátus pedig gondolkodott, aztán vállat vont, és kiállván a tornác szélére, csodálkozva nézett végig a sokaságon és szólt:

- Hát kit bocsássak el már most, Barabbást, vagy a názáretit?

És akkor ő intett nekik. És ekkor zúgás támadt, és mint a mennydörgés, zengett fel a sokaság. És a sokaság ezt kiáltotta: „Barabbást!”

És rémülten néztek egymásra, mert külön-külön mindegyik ezt kiáltotta: „A názáretit!”

A Mester pedig halovány lett és megfordulván végignézett rajtuk. És külön-külön megismeré mindegyiknek az ő arcát, de e sok arcból egyetlen arc lett az esti homályban, óriási fej, mely ostobán és gonoszul és szentelenül vigyorgott az ő

arcába, véres szemei hunyorogtak és szájából bűdös lé szivárgott és torkából úgy bömbölt rekedten: „Barabbást!”, mint ha azt hörögné: „Halál! Halál! Halál!”

Pilátus pedig zavartan lesütötte az ő szemeit és mondá neki: „Te látod...”

Ő pedig bólintott fejével és csendesen felmenvén a lépcsőn, kinyújtotta kezeit a hóhér felé, hogy kötözze meg.



Juhász Gyula: Húsvétra

Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tüzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom,
S az élet: győzelem az elmúláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,
Öröm: neked ma ablakom kitérom,
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!
Virágot áraszt a vérverte árok,

Fanyar tavasz, hadd énekellek én.
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van
Nem csókolt csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott
S vigasztalódott sok tűnt nemzedék,
Én dalt jövődő húsvétjára zsongok,
És neki szánok lombot és zenét.
E zene túlzeng majd minden harangot,
S betölt e Húsvét majd minden reményt.
Addig zöld ágban és piros virágban
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!



Tollas Tibor: Hozsanna húsvét

Hozsanna húsvét! Künn a tavasz száll,
sziklasírodból föltámadtál
és csodát műveltél megint.
Pusztá földünk virággá ébred,
sok zsenge ág zsoldárt zeng néked,
Jézus, naparcod rámtekint.

Hozsanna húsvét! Hitünk sója,
bénák, betegek gyógyítója
fénypallosodtól a halál
sötét szárnyával éjbe rebben,
szétáradsz bennem győzhetetlen,
romlandó testem talpra áll!

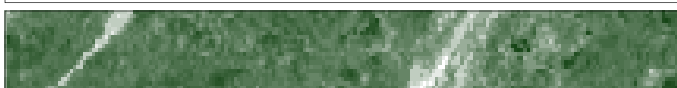
S futnék a fénynél sebesebben,
húsvét tüzeit a holt lelkekben
gyűjtani elvesző úton.
Hírül adni a beteg, fáradt
társaknak újuló csodádat. -
Hozsanna Néked Jézusom!



KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akaratérő jellemezte a ciszterci diákot. Kemény kitartással közepekből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiés odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért *engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének*. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujában felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kéri bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

telő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujában felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kéri bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.



Alapítványi hírek

Ruhavásár

Várhatóan április közepén ismét lesz ruhavásár az Alapítvány székházában (XVII. Péceli út 220.). A pontos időpontról a szokásos hirdetési helyeken tájékoztatjuk az érdeklődőket.



Zarándoklat

Zarándokutat tervezünk várhatóan június közepén. Idén június 4-én lesz a Trianoni békediktátum aláírásának 90. évfordulója. Ezen szomorú esemény alkalmából a Sátoraljaujhely közelében található Kis-Kopasz hegyen lévő Magyar Kálváriára zarándokolunk. Ez a Kálvária a maga nemében egyedülálló nevezetessége hazánknak.

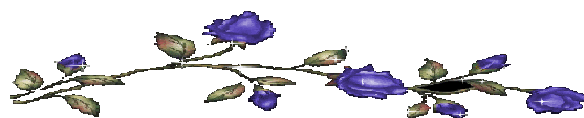
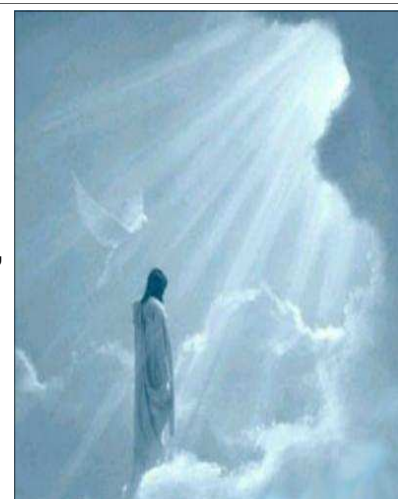


Táborok

A nyári hittanos- és cserkész táborokhoz nyújtandó támogatásokról, illetve az erre való pályázati lehetőségről külön értesítjük az érintett plébániákat illetve szervezeteket.



Minden kedves olvasónknak Jézus feltámadásában örvendező, áldott Húsvétot kíván az Alapítvány kuratóriuma!



Köszönet

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik adójuk 1%-át Alapítványunknak utalták. Annak minden forintját a kerületünkben élő rászorulóknak megsegítésére fordítjuk.



Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület rászoruló családjait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val!
Ehhez szükséges legfontosabb adataink:
Számlaszám: OTP 11717009-20018281
Adószám: 19652502 - 1 - 42
Nevünk: Kaszap István Alapítvány



Kaszap István Alapítvány Hírlevelének kiadója:
 Kaszap István Alapítvány kuratóriuma
 Megjelenik negyedévente
 Honlap: www.kaszap.ini.hu
 A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu